

نامه یکی کرو بخ حکومت به رتیا نیا

من که نام بورهان نامیق ، مولیم ۱۶/۴/۱۳۰۶ خلی

تهدده صریح سر به پارتی گای سلیمان .

من که مادری دوسالیک له به رتیا نیا ماهه رود اوای مانی

به نامه ریم کرده . به نام کار به ده ستانی حکومتی نامه

نه جوت مانی به نامه یک به من ره و بسین ، پری

منیشی هکنده ناره صحت بورم ناچار جرم به زنی که بیدر له
خو کو شتن بکرمه و خو به صند بار هری خو کو شتم تا

و چه ند جار چه کور گویند انهم له فرود اما چه نه انجام

چه ری ۱۷/۱/۱۳۰۶ / من به سکا خو کو شتن پاکه تیک

لکینیم فرود ... به نام له مانه هیو میان خا بیدی

نه جور تا دواتر له زدن ۱۷/۱/۱۳۰۶ دیوورتیان کردینه

جو کوردستان ، به استوایی کی نژد نائیسای به که له چه براری

به کور سیه کانیا نه و به ستوونیه و ه سور خوره

سوکا به سیه کیان پی کردین .

کانه که بخامدا من که زنده ناپه صت بوم تورشی
بدهی قلبی بوم هر در روز با منی که شسته و بتر
حورستان او تا شسته من فرخنده فانه که در تهر
به سینه عملی دلیم و که با !

من لیره و ~~لیره~~ ایدیه که منم که حکومتی به برسیانیا
به بر سر کس در انتم لیره ایدیه به بر سر کس و چاره نورد کرد
هر روزها به کورنگی ناز را ای صوم ده در ده بوم در
به بر ما که تا شسته ای که که گنگ شسته رو ناپه ای که
تخامیا نداوه -

که کوتایا من فیداسیونی هر تا هر ناپه ای ای عبدی
به خورسندی صوم و انتم در ایانا کی و که کم به در اصفهان

کینت لیره کینت کم
هر و ه ها لیره کینت که هید کینت به کی ناپه ای ای
به بوم به بر سیانیا !
بورهان امین
۱۳۰۷